

Γουδί. Πεδίον Α. τῶν Ἀθηνῶν 6λ. Γουδί.

Γουδης. Οικογένεια παραβοκυρίων ἐκ Σπετσῶν, διακριθεῖσα διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ταξίδια αὐτῆς καθ' ὅλον τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Κατὰ τὸν Ἀγῶνα διέπρεψαν πλείστα μέλη αὐτῆς:

—1) **Ἀθανάσιος**, ὅστις ἔχων ιδιόκτητον πλοῖον με 120 ναύτας διεκρίθη μετὰ τῆς Μπομπουλίνας εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον καὶ κατόπιν εἰς ἄλλας ναυμαχίας. Ἐτιμῆθη μετὸ χάλκοῦν ἀριστεῖον καὶ παρέμεινεν εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, ἀποθανὼν μετὸν βαθμὸν τοῦ ὑποπλοίαρχου. —2) **Ἀνδρέας**, υἱὸς τοῦ Δημητρίου. Νεώτατος ἐπέβη τοῦ «Ποσειδῶνος», ἐναυμάχησεν εἰς Κρήτην, Κύθηρα καὶ Μεσολόγγιον καὶ ἐτραυματίσθη δις· τῷ 1826 τραυματισθεὶς εἰς Ἰκαρίαν ἀπέθανεν ἐκ τῆς πληγῆς. —3) **Δημήτριος**, πλοιοκτήτης τῆς «Ἐλευθερίας». Ἐπολιόρχησε τὴν Μονεμβασιάν, τὸ Ναύπλιον, τὸ Νεόκαστρον καὶ ἐναυμάχησεν εἰς Λέσβον, Γέροντα, Ἰκαρίαν καὶ Κρήτην. Ἐτραυματίσθη ἐπανεληλυμμένος καὶ ἐτιμῆθη μετὸ ἀργυροῦν ἀριστεῖον. —4) **Θεόδωρος**. Ὑπῆρξεσεν ὑπὸ τὸν ἀδελφόν του Δημήτριον, καὶ κατόπιν μετὸ δίκροτον «Ἐμμανουήλ». —5) **Ἰωάννης**, ἀδελφὸς τῶν δύο ἀνωτέρω, μετ' ὧν ἠγωνίσθη ἐπὶ τῆς «Ἐλευθερίας» ἧς ἦτο συνιδιοκτήτης καὶ ὑποπλοίαρχος. Τῷ 1825 γενόμενος κύριος τοῦ πλοίου τούτου τὸ παρεγώργησεν ὅπως χρησιμοποιηθῇ ὡς πυρπολικόν. —6) **Νικόλαος**. Ὑπῆρξε γραμματεὺς τοῦ Ν. Γ. Μπότσης, ἐπολέμησεν εἰς πλείστα ναυμαχίας, κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲ τοῦ Γρίβα (1828) διωρίσθη φρουράρχος τοῦ «Ιτς-καλέ, ἐν Ναυπλίῳ —7) **Νικόλαος**, υἱὸς τοῦ Δημητρίου. Ἐπολέμησεν ὡς πλοίαρχος τοῦ «Φιλοκτήτου», διεκρίθη δὲ εἰς πολλὰς περιτάσεις. —8) **Παναγιώτης**, πλοιοκτήτης τοῦ «Ποσειδῶνος». Μετέσχε πολλῶν ναυμαχιῶν καὶ ἐτιμῆθη μετὸ ἀργυροῦν ἀριστεῖον. —9) **Πέτρος**. Ἠγωνίσθη ἐπὶ τοῦ «Παγκρατίωνος» καὶ τοῦ «Σόλωνος». Διεκρίθη ἰδίως εἰς τὸν Γέροντα καὶ τὴν Ἀνδρον. Ἐτιμῆθη διὰ τοῦ χάλκοῦ ἀριστεῖον καὶ παρέμεινεν εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. —10) **Χριστόδουλος**, υἱὸς τοῦ Παναγιώτου. Τραυματισθεὶς εἰς Γέροντα, ἀβίβωσεν ἐκ τῆς πληγῆς.

Γ. Δ. Κ.

Γουδί (τό). Πεδίον κείμενον ἀνατολικῶς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος· ἡ ἑκταῖς του εἶναι 1³/₄ τετρ. χιλιομέτρον, ὀρίζεται δ' ἀνατολικῶς ἀπὸ τὰς δυτικὰς κλιτύς τοῦ Ὑμηττοῦ μέχρι τῆς κοίτης τοῦ Ἡριδανοῦ, βορείως ἀπὸ τὸν λόφον Τσακὼ καὶ τὴν ὁδὸν τῶν Μεσογείων, νοτιοδυτικῶς δὲ ὑπὸ τὸν Ἀμπελοκήπων ἡ Ἀγγελοκήπων. Τὸ πεδίον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1886 χρησιμοποιεῖται πρὸς ἀσκήσιν τῶν στρατιωτικῶν σωματῶν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ ἐκτέλεσιν ἐκπαιδευτικῆς βολῆς πυρβολικοῦ. Βορειοανατολικῶς τοῦ πεδίου τούτου ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ τῷ 1896 ἡ ἱερατικὴ σχολή, θραδύτερον δὲ τὸ σχολεῖον χωροφυλακῆς καὶ ὁ δόρυς αὐτοκινήτων. Πρὸς Δ εὐρίσκεται τὸ παλαιὸν σκοπευτήριον, ἰδρυθὲν κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς βασιλείας Γεωργίου Α', ὑπὸ ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἡγεμόνος. Ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως ἐν Καλλιθέᾳ τῷ 1899 ἐτέρου, Ἐθνικοῦ κληθέντος, σκοπευτηρίου ἐπαυσε λειτουργοῦν τοῦτο. Εἰς τὸ Γουδί συνεστήθη τῷ 1910 τὸ φθισατρείον «Σωτηρία». Ἐγένετο σκέψις ὅπως εἰς τὸ πεδίον τοῦτο ἰδρυθῇ φοιτητικὴ πόλις, τούτου δὲ μὴ ἐπιτευχθέντος εἰσέτι, ἤρξατο ἀπὸ τῆς 27 Ἀπριλίου 1927 ἀνεγειρομένο ἐναντι τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων, τὸ μέγα συγκρότημα τῶν ἐργαστηρίων τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου, ἧτοι Ἀνατομείου, Ἐργαστηρίου Ἐγχειρητικῆς, Ἐργαστηρίου Ἱστολογίας καὶ Ἐμβρυολογίας, Παθολογικῆς Ἀνατομείου, Ἐργαστηρίου Παθολογικῆς φυσιολογίας, Φυσιολογείου καὶ Φαρμακολογικοῦ ἐργαστηρίου. Ἀπὸ τοῦ 1922 ἐσχματίσθησαν εἰς τὴν θέσιν Γουδί μικροὶ τινες συνοικισμοί, ἐκ τῶν ὁποίων πολυπληθέστεροι εἶναι ὁ τοῦ Κοπάνου καὶ ὁ τοῦ Ζωγράφου.

Τὸ Γουδί κατέλαβε θέσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἐκεῖ συνελθόντες κατὰ τὴν 19 Αὐγούστου 1909 οἱ ἀξιοματικοὶ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, μέλη τοῦ «Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου», εἰς δὲ προσεχώρησαν πᾶσαι αἱ φρουраὶ, ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν, ἐκίρυσαν ἐπανάστασιν καὶ ἐξηνάγκασαν εἰς παραίτησιν τὴν κυβέρνησιν Δημητρίου Ράλλη, ἀναλαβόντος τοῦ Συνδέσμου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυρβολικοῦ Ζορμπά, τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν τῆς χώρας (6λ. λ. Ἑλλάς), καὶ ἐπέβαλον τὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ συνταγματικοῦ χάρτος τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν χρόνον τούτον τὴν 15 Νοεμβρίου 1922 ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου πολιτικῶν ἀνδρῶν, πρῶην πρωθυπουργῶν Δημητρίου Γούναρη, Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη καὶ Νικολάου Σπράτου, τῶν πρῶην ὑπουργῶν Νικολάου Θεοτόκη καὶ Γεωργίου Μπαλτατζῆ, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ τὸν ἀντιστρατήγου Γεωργίου Χατζανέστη, ἀρχιστρατήγου τῆς στρατιάς Μ. Ἀσίας.

Παρὰ τὸ Γουδί διασφύονται ἐρείπια παλαιοῦ βυζαντινοῦ ναοῦ καὶ ἐξωκκλήσιον, ὅπου τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τελεῖται πανήγυρις, συρρέοντες ἀπείρου πλήθους.

Θ. Β.